

СІЯННЯ І ЖАТВА - Джерело

Написав Леонід Волинський
Понеділок, 04 квітня 2016, 06:37

СІЯННЯ І ЖАТВА

Весняним сонечком зігрітая земля
Вже дихає терпким ранковим паром
Невтомні руки у сільського трударя
Зерно засіють в землю незабаром.

Під тягарем промуклої ріллі
Вмираючи, воно подасть свій голос -
Ростком зеленим виб'ється з землі
Й зав'яжеться на ньому плідній колос.

А сонце , вітер, дощик грозовий
Свою над колосом довершать справу
І схилиться до долу він тяжкий
Господарю на радість і на славу...

...Духовний світ – теж має сіячів
Які мов ниву – душі засівають
Одні з благоговінням - плачучи
А інші – вітер лише піднімають.

Одні несуть – добірнее зерно
Господнього зціляючого Слова
Зневажники ж, погрязші у багно
По полю лиш розсіють полову.

Та в жатви й сіяння закон твердий
Що сієм ми – подібне будем жати
Як хтось у ниву висіяв кукіль
Там доброго зерна не слід чекати.

А ось від серця – сіяне добро
В свій час, добром і одізнеться
Якщо з ненавистю розсіє хтось зло
Воно як бумеранг назад вернеться.

Якщо в серденька дітям зложить
Зерно Святого Істинного Слова
То скільки в світі цьому будуть жить
Воно в них проросте, і дасть Життя основу.

Слова Життя, їх змалку поведуть
По вузькій стежиночці, до Неба
Батьки зістаряться, ім діти принесуть
Спокійну старість , хліб й до хліба.

СІЯННЯ І ЖАТВА - Джерело

Написав Леонід Волинський
Понеділок, 04 квітня 2016, 06:37

Нехай на себе ремствують батьки
Що мали лиш світські пріоритети
Розваги , п'янки, грішні балачки
Що діти їхні, люблять лиш бенкети.

У сіяння та жатви свій закон
Посіяне – в рази воно зростає
Хто вітер сіє злісним язиком
В житті той бурю сильну пожинає.

Хто ж сіє між братами ворожбу
Вона в свій час і їх торкнеться
Хто починає з ближніми тяжбу
Від дому того мир візьметься.

Наш жодний день не має вороття
І нам про це потрібно усім знати
Хто на землі отут не сів у Життя
Життя у вічності не буде мати.

О дай Господь- нам сіяти Святе
Що вже повік не буде мати тління
Яке у добрих сходах проросте
Й пожате нами буде у Спасіння.